

Kunstner i frit fald

Kunstmaler Mia Willaume har lagt et formsprog på hyl-den, som har været hendes levebrød i syv år. Selv om det var angstprovo-kerende, har hun aldrig følt sig mere ærlig end nu.

ROSKILDE: De seneste syv år har hun bygget en solid virksomhed op ved at male malerier, som masser af folk købte, men det seneste

år har hun lige så langsomt trevlet maskerne i sit sikkerhedsnet op.

38-årige Mia Willaume er netop vendt tilbage til sit atelier i den gamle spritfabrik i Roskilde efter et års ophold på Kunstsolen Spektrum i København. Her har hun arbejdet sig væk fra gamle vaner og ind i nye. Hun var kørt fast og manglede noget, syntes hun.

- Jeg var underligt rastløs, der var noget større, der pressede sig på, som jeg VILLE finde. Jeg kunne mærke, at jeg lavede billederne mere og mere automatisk. Det gik godt, og de solgte godt, men

jeg manglede at få mig selv med og finde ind til kernen i det, jeg lavede. Jeg ser mig selv som værende billedkunstner resten af mit liv, men hvis jeg virkelig mener det, var jeg nødt til at finde ud af, hvad der var det hele handlede om, og hvad det centrale ærinde for mig var i forhold til kunsten, siger Mia Willaume.

Ny bevidsthed

Hun er kendt for sine finurlige figurer på malerier, der ofte indeholder moderne pangfarver og er lette i udtrykket. Når hun begyndte

på et af dem, vidste hun præcist, hvad hun skulle gøre, for at det solgte godt, og lige så langsomt blev det en vane at lave det sikre frem for det, der kunne udfordre hende. Men trangen til at få sig selv med i kunsten fyldte mere og mere, og sidste år skrev hun en ansøgning til kunstsolen og kom ind. Det var kun meningen, at det skulle vare to måneder, men efter det første modul måtte hun erkende, at det tog længere tid at ændre sit formsprog.

- For mig handlede det især om en ny bevidsthed omkring det, jeg lavede, og det jeg ville, og der er tid i

sig selv en meget vigtig faktor. Jeg kastede mig langt ud i nogle eksperimenter, vi snakkede meget om kunst, så meget kunst, jeg blev skubbet, og jeg fik hjælp til at blive trukket tilbage til der, hvor jeg skal være, når jeg kom for langt ud. Det har være fuldstændig fantastisk for mig som autodidakt at få noget uddannelse, siger Mia Willaume, der dog også kan afsløre, at alt ikke har været lutter lyserødt undervejs.

Hjernedødt projekt

Gamle vaner er ikke sådan at slippe, og flere omkring hende sagde også, at det var et hjernedødt projekt, når nu hendes malerier solgte så godt. Hun kom selv i tvivl undervejs, om kurset overhovedet var det rigtige i forhold til at finde det, hun

søgte, eller om hun overhovedet skulle være kunster, og så var tanken om, at den nye kunstform måske ikke ville blive modtaget lige så godt hos publikum som den gamle også en dæmon, der skulle bekæmpes.

- Det var et kommercielt projekt frem for at være et kunstprojekt, når jeg malede før, og det var ikke ærligt over for mig selv. Samtidig levede jeg af det, og det tog mig noget tid at acceptere, at jeg måske ikke kom til at gøre det igen, og at jeg måske skulle have andet arbejde ved siden af. Nu havde jeg jo lige bygget den her virksomhed op, og så skulle jeg til at begynde helt forfra igen, fortæller hun.

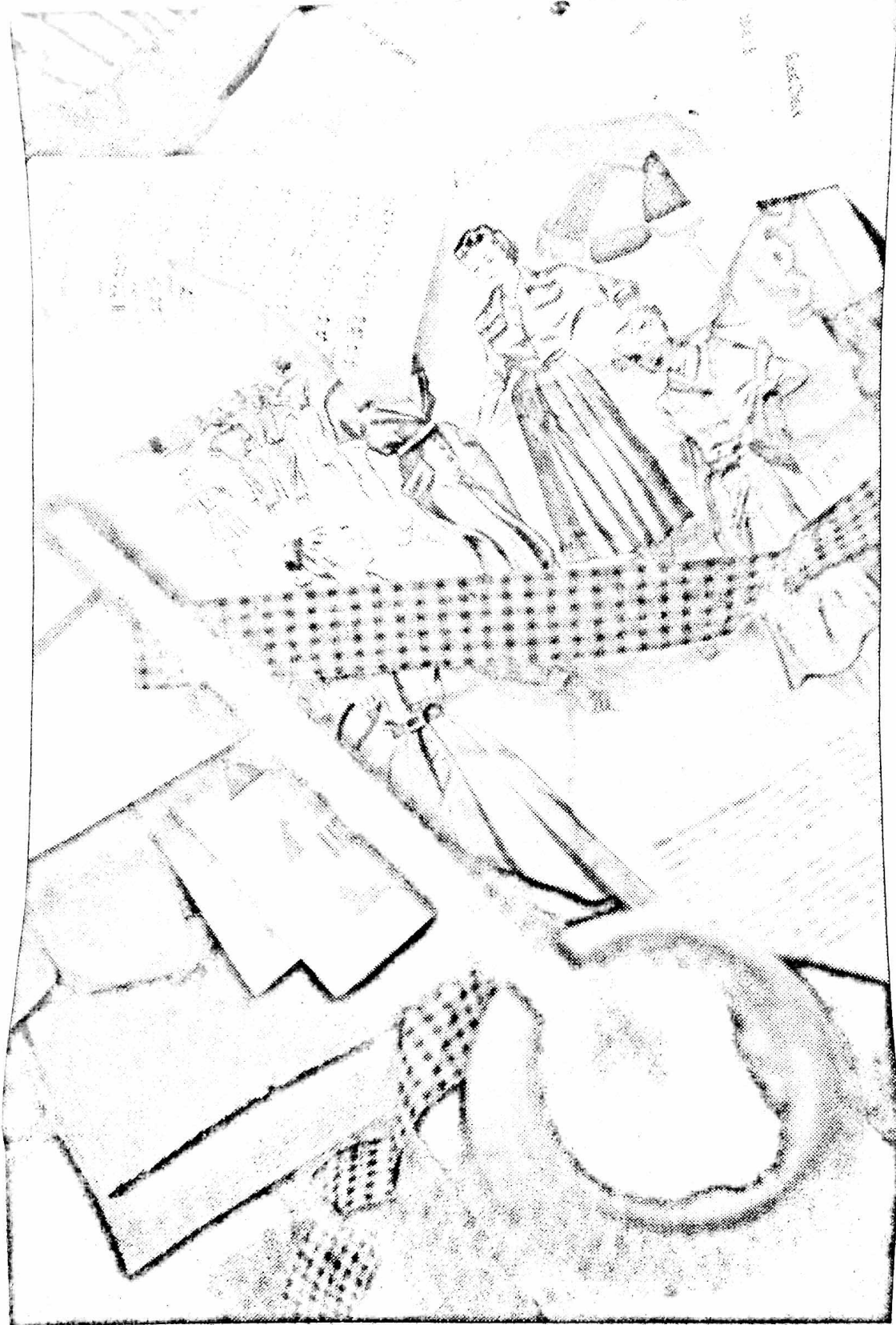
En ny epoke

Hun er blevet mere åben i sin

kunst. Billederne efterlader spørgsmål hos publikum, hvor de før fortalte det meste af historien. Farverne er mere dæmpede, og så er motiverne mere komplekse. Mia Willaume har allerede fået emails fra folk, der spørger, om ikke hun snart vender tilbage til det gamle udtryk, men det nye er altså kommet for at blive, og billedkunstneren har indstillet sig på, at det betyder luftforandring på flere fronter.

- Nu har jeg sagt ja til mig selv, og mine billeder og mig hænger sammen igen. Kunst er ikke lig med penge. At være afhængig af at det skal sælge er direkte dræbende for al kreativitet. Det er ikke længere et succeskriterium for mig at kunne leve af det på fuld tid, nu er det vigtigste, at jeg har mig selv med. Jeg er glad for mine gamle

malerier, og det var fantastisk at kunne leve af at male, men det var uærligt over for mig selv i længden, og på det punkt er jeg totalt kompromisløs som menneske. Jeg kunne det ikke mere. Nu skal jeg ud og finde nye rum at udstille i, nye projekter, og den nye form vil sikkert også tiltrække et andet publikum. Hvis ikke billederne sælger, så har jeg det bare rigtigt godt med at lave dem, men der er allerede positive tegn på, at folk gerne vil købe dem. Jeg kommer dog til at være mere selektiv i fremtiden i forhold til, hvad jeg skal med mine billeder. Jeg har lært, at jeg ikke behøver at sige ja til alt, og at mine billeder ikke behøver at hænge i hvert andet danske hjem. Jeg glæder mig til at tage hul på den her nye epoke. Jeg lever ikke

Der bliver også arbejdet med collage, når Mia Willaume laver kunst i Atelier Under i den gamle spritfabrik.

Foto: Jens Wollesen

specielt godt af det lige nu, men jeg er mere lykkelig end nogensinde.

Mia Willaume holder til i Atelier Under i den gamle spritfabrik på Møllehusvej,

hvor flere kunstnere er fælles om at dele et stort kælderrum. Her afholder hun også mange af sine kurser og workshops.

hee

Det er blevet mere ærligt, når Mia Willaume maler. Før gjorde hun det i høj grad for at tjene til dagen og vejen, nu gør hun det udelukkende af lyst.

Foto: Jens Wollesen

FAKTA

- Mia Willaume er 38 år og bor i Roskilde
- Hun er mor til tvillinger på syv år
- Hun er autodidakt kunstmaler og har levet af det i syv år
- Hun har blandt andet stået for udsmykningen af Irmas indkøbsposer i en periode og er kendt fra udstillinger på flere af Roskildes gallerier
- Det seneste år har hun brugt på at ændre sit formsprog på Kunstsolen Spektrum i København
- Det er muligt at læse mere om Mia Willaume på miawillaume.dk

38-årige Mia Willaume kastede sig sidste år ud i et større projekt, hvor hun skiftede sin gamle stil ud med en ny.

Foto: Jens Wollesen